

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Hermiae Sozomeni Salaminii Oratio Ad Imperatorem Theodosium, Et
argumentum Historiae Ecclesiasticae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ΕΡΜΕΙΟΥ ΗΡΜΙΑΕ
ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ
ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΥ
SALAMINII

ΔΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ,

καὶ ὑπέθεσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἰστορίας.

ORATIO AD IMPERATOREM
THEODOSIUM,

Et argumentum Historiæ Ecclesiasticæ.

ΑΣΙ τῶν παλαι ἀντοκρατορῶν ἐπιμελῆς πτοχρήματα χρεῶν, τοῖς μὴ φιλοκόμοις, ἀλχεργίδα καὶ σέφανον, καὶ τὰ τέτοις παραπλήσια. τοῖς δὲ αὐτῶν λόγους περὶ τῶν ἀποκεῖσιν, βέλθου δὲ δόχως ἀφείναι, καὶ τῆρας βάλλῃν, ἢ δόρου ἀκοντίζῃν, ἢ εἰς ἴππο ἀλλεῖθαι προσήγγελλον δὲ ἐαυτῶν τοῖς βασιλείοις ἐκασθῶ, ἐπιπιδόλων ὁ τῶν κρατῶν φιλία ἐπύχῃσιν ὁ μὲν, δυσπόρῃσιν ἡφίδα περὶ φέρων, ἕτερο δὲ λαμπροῖσιν βασιλῶν ἀλχεργίδα ὑποδέμενοι. ὁ δὲ ποίημα ἢ συγγραμματα προσφωνῶν ἄλλο, ἢ δὲ ζῶνον καὶ ἕνον τὸν αὐτῶν τὰ ὄπλα τρέπον εἰσπηγμένον, ἢ μῆγισον δὲ ἐ βασιλικὸν ἐνομιζέσθω, ἰαυτησι τῆς δημῶδες ἀεθλῆς μόριον ἐν κελήσθαι τῶν πάντων ἡγούμενον. ἀσβεβείας δὲ, τῶν ἀλλοτῶν κόσμου τῆς βασιλείας, ἐδενί τοῦτῶν ληθῶ ἐγγέσθω. σὺ δὲ ὡς κέραισε βασιλεὺς θεοδοσίε, συλληθῶν εἰπέω, πάντων ἐπήσκησας ἀεθλῶν διὰ θεοῦ. ἀλχεργίδα δὲ καὶ σέφανον πρὸς τοὺς θεωμένους σύμβολον τῆς ἀξίας ἀποκείμενοι, ἐν δὲ δὲν αἰ τὸν ἀληθῆ κόσμον τῆς βασιλείας

DRISCOS Imperatores, diversarum quemque rerum studiosos fuisse memorant: & iis quidem qui ornatu delectabantur, purpuram & coronam & hujusmodi alia curæ fuisse: eos vero qui Doctrinæ operam dabant, fabulosum quoddam carmen aut Historiam ad alliciendos auditorum animos accommodatam adamasse: qui autem bellicis rebus studerent, eos perire sagittandi, aut feras conficiendi, aut haltam vibrandi, aut in equum insilendi præcipuam curam habuisse. Singuli ergo qui eas artes excoluerant quæ Imperatori erant gratissimæ, ad palatium accurrebant: alius gemmam paratu difficilem oblaturus, alius splendidiorem purpuræ tincturam ostenturus, alius carmen aut aliud scriptionis genus nuncupaturus: alius deniq; expeditam & novam quandam armaturæ speciem monstraturus. Summum porro decus & planè imperatorium credebatur, si vulgaris hujusce virtutis vel una duntaxat particula in principe reperiretur. Pietatis vero, quæ verus est imperii ornatus, nemo magnopere studiosus fuit. Tu vero, potentissime Imperator Theodosi, omnes ut compendio dicam, virtutes Deo juvante excoluisti. Et purpuram quidem ac coronam velut dignitatis tuæ insigne gestas, eorum gratiâ qui te oculis intuentur: iatus vero ornamentum imperii

Ddd.

MEIO

verissimum circumfers, pietatem & humanitatem. Itaque Poeta & Historici, pluresque ex Præfectis ac reliquis subditis tuis, in te prædicando tuisque actibus celebrandis quotidie defudant. Tu vero tanquam agonotheta iudexque operum præfidens, jucundæ vocis sono aut gestus venustate diligentiam tuam decipi non pateris: sed sincere iudicas, spectans dictionem instituto operis accommodatam, figuram item, & partes orationis & dispositionem atque ordinem: verba item eorumque collationem: argumentationes & sensum atque historiam. Recitantes porro remuneraris, tum iudicio tuo & applausu, tum aureis imaginibus & statuis, & donis omnique honorum genere. Talem utique te erga illos exhibes, quales nec Cretenses olim fuerunt erga celebrem illum Homerum, nec Alevadæ erga Simonidem, nec Dionysius Siciliæ tyrannus erga Platonem Socratis præceptorem, nec Philippus Macedo erga Theopompum Historiæ scriptorem, nec denique Severus Cæsar erga Oppianum, qui piscium genera, naturam, artemque capiendi, versibus conscripsit. Nam Cretenses quidem cum Homero mille nummis donassent ob carminum præstantiam, tanquam de immensa quadam munificentia gloriantes, in aerea tabula donum illud publice inscripserunt. Alevadæ autem & Dionysius ac Philippus, haudquaquam taciturniores fuissent Cretensibus, qui ob Philosophicam & ab omni fastu alienam rempublicam gloriari solent: sed cito illos imitari essent in proponenda tabula, nisi inferiores illis in munificentia extitissent. Severus vero cum Oppiano singulos aureos pro singulis versibus Poëmatis & quidem mediocris donavisset, ea liberalitate tantopere omnes obstupescit, ut Oppiani carmina à plerisque etiamnum aurea nominentur. Hæc sunt munera principum qui disciplinas & eloquentiam olim adamarunt. Tu vero Imperator, in doctis hominibus remunerandis cunctos qui unquam vixerunt longo intervallo superasti. Nec absque ratione id abs te fieri mihi videtur. Nam dum virtute omnes superare contendis, res tuas quotidie novis incrementis amplificas. Ob quam etiam causam res præclare gestas tum à Græcis, tum à

ἡμῖνεςαι, τῶν δὲ σέβαν καὶ τῶν φιλομαθῶν ὄψιν ἐκαστὸς ποιῆσαι καὶ συγγραφῆς, καὶ τῶν σάν ὑπαρχῶν οἱ πλείους, καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηκόων, ὡς ἐπὶ σε καὶ τὰς σὰς πράξεις ποιοῦσιν ἀγωνοθέται δὲ καὶ λόγων κρείττης προκαθήμενοι, ἐκομνήθη τῶν Φωνῆ καὶ ῥήματι κλεπέται τῶν ἀκρίβειαν ἀλλ' εἰλικρινῶς βραβεύεται λέξιν οἰκίαν σκοπῶν τῆ προθέσει τε γράμματι, καὶ ῥήματι λόγῳ, καὶ μετῶν, καὶ ῥίθμῳ καὶ ἀρμονίᾳ, καὶ φράσει ἢ συντάξει, καὶ ἐπιχειρήματι, καὶ νοῦν, καὶ ἐπιεικίαν ἀμείψεται δὲ τὰς λέγουσας τῆ τε καὶ σῆ καὶ τοῖς κρητοῖς, ἢ χερσαῖς ἀσπίσιν, ἀναδέσει ἀνδραγαθῶν, καὶ δόξαι, καὶ τιμαῖς πανδοδαπαῖς οὔτε δὲ σαυτοῖς περὶ τὰς λέγουσας παρέχει, ἐ τοιοῦτοι καὶ τῶν οἱ πάλαι ἐχρόνιο ὡς τὸν ἀσπίδων ἐκείνον ὄμηρον ἢ ἀλδιδάδα ὡς ἐπιμαθῆν, ἢ διονύσιον ὁ σικελίας τύραννον περὶ πλάτονα τὸν Σωκράτους ἐταίρον καὶ Φίλιππον ὁ μακεδῶν ὡς ἐπιμαθῆν τὸ συγγραφεῖα, καὶ σευηῆ ὁ καίσιος ὡς ἐπιμαθῆν, τὸν ἐν τοῖς μέτροις τῶν ἰχθύων ἢ γῆ καὶ τὴν φύσιν ἢ τὴν θῆραν ἀσπιδόμορον κρητῆς μὴ γὰρ ἐν χιλιάσι τοῖς μισθῶν ὄμηρον ἀμειψάμενοι τ' ἀσπίδας, ἢ ἀνυπερέβλητον φιλομαθῆν ἀνθρώπους, ἐπὶ τῆ δημοσίᾳ τὴν δωρεὰν ἐγράψαντο ἀλδιδάδα δὲ ἢ διονύσιον καὶ Φίλιππον, ὡς ἐπιμαθῆν σεβανώτεροι κρητῶν ἐχρόνιο, τῶν ἐπὶ πᾶσι τέτα ἀτύφω ἢ φιλοσόφῳ σεμννομένῳ ἀλλά τ' ἢ ἀν τὴν ἐκείνων σῆλην ἐμμεταστο, εἰ μὴ καθόπι ἦσαν τῷ δωρεῖν σαρρῶ δὲ μελέας ποιήσεως χρυσοῦν καὶ τ' ἢ χον ὄππιανῶ δωρησάμενον, ἔτω τῆ Φωνῆ τιμῆ καὶ ἐπληξεν, ὡς χερσαῖ ἐπὶ τῆ ἀσπίδων εἰς ἐτι νῦν ὡς ἀ τοῖς πολλοῖς ὀνομασθῆ ταῦτα τῶν πάλαι φιλομαθῶν καὶ Φωνῆ λόγων τ' ἀ δῶρα σὺ δ' ὡ βασιλεῦ, ἔδωκεν τῶν πῶπῶς ὑπερβολῶ κατέλιπε ἐν ταῖς περὶ τὰς λόγους φιλομαθῆς, καὶ μοι δὲ σῆ δὲ ἀπεικῶς τ' ἔτο ποιῆν πάσης γὰρ τῶν σῆ ταῖς δέξασθαι σαρρῶ εἰς ἀπιδόσθαι γὰρ τ' ἢ σῆ, καὶ ὅτι τῶν πάλαι καὶ ἀσπίδων

ἑλλησά τε καὶ ῥωμαίους τῶν ἰσοερίων ἠκέ-
 λωσας· φασὶ δὲ σε, μετ' ἡμέραν μὴν τὰ
 πρὸς τὰ ὄπλα καὶ τὸ σῶμα ἀσκεῖν, καὶ τὰ
 τῶν δορυφύλων διατάξην πρᾶγματά, δι-
 κάλονά τε καὶ ἀ χερὶ γράφοντα, ἰδία τε
 καὶ κοινῇ τὰ πρακτέα σκοποῦντα νύκτωρ
 ὅπως βέλους ἀπέκρινεν διακοῦν δέ σοι
 λόγῳ πρὸς τῶν τούτων εἰδήσῃν λύχνον,
 ἐν μηχανῆς τινὸς ἀύλομάτως τῆ θρυαλ-
 λίδι ἐπιχρῶντα τὸ ἐλαιον, ὡς ἂν μηδὲ
 αἰσίων πρὸς τὰ βασιλεία, ἐν τοῖς τοῖς πό-
 νησις ταλαιπωρεῖν ἀναγκάζοιτο, καὶ τῶν
 φύσῃ βιάσθαι πρὸς τὸν ὕπνον μαχόμε-
 ῖθ' ἔτω πρὸς Φιλάνθρωπῶ καὶ ἡρατῶ,
 καὶ πρὸς τοὺς πέλαιος καὶ πρὸς πάντας
 ὑπαρχούς, τὸν ἐξάνιον βασιλεία τὸν σὸν
 πρὸς αὐτῶν μιμούμενθ', ὃ φίλον ἐστὶν ἐπὶ
 δικαίους καὶ ἀδίκους ἰεῖν, καὶ τὸν ἥλιον ἀνα-
 τέλλειν, καὶ τὰ ἄλλα ἀφθόγως παρέ-
 χεῖν· ὑπὸ γὰρ πολυμαθείας ὡς εἰκός, ἀ-
 κρωσέ καὶ λιθῶν εἰδέναι φύσας, καὶ δυνά-
 μεις ῥιζῶν, καὶ ἐνεργείας ἰαμάτων, ἐχ-
 ῖπνον ἢ σολομών, ἢ ὁ δαεῖδ ὁ σοφώτατῳ·
 μᾶλλον ὃ κακείνου πλεονεκτεῖς ταῖς ἀρε-
 ταῖς· ὁ μὲν γὰρ δὲ λῶν ἡρώδης τῆν ἡδον-
 ῶν, καὶ χερὶ τέλεις τὴν δισέξεν διεφύλαξε,
 πρὸς αἰπῶν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆ σοφίας ἀπα-
 ῖν ἡμιβύλιον· σὺ δὲ ὡς κρᾶσες, τὸν ἐγκρατῆ ἡ λο-
 γισμῶν ἀπὸ πᾶσας τῆ ραξάνη, εἰκότως νομίζῃ,
 καὶ μόνον ἀνθρώπων ἀύλοκράτωρ εἶναι, ἀλλὰ
 καὶ τῆ παθῶν τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματῳ·
 εἰδὲ δὲ καὶ ταῦτα λέγειν, πυνθάνομαί σε καὶ
 πατὴρ σὺ καὶ πρὸς τῶν ἐπιθυμίαν νικᾶν·
 καὶ μὴτε σὺ κα γλυκερὰ ποτηρικῶς εἰπεῖν,
 μὴ ἄλλο πτῆν ἀραίῶν ἐλεῖν σε δυνάδαται,
 πᾶσι ὅσον ἐπιφάσσαι καὶ μόνον ἀπογεύ-
 σατῶ, καὶ ἄλλοτερον διλογήσαντα τὸν πάντων E
 δημηγόν· δὲ λῶν ὃ καὶ πνίγες καὶ ῥίγες
 κρατῆ ἐπὶ εἰδὲ εἰς ὅν ταῖς καθ' ἡμέραν ἀσκήσε-
 σι, φύσῃ καὶ νομίζῃ τῶν ἐγκρατῆαν· πρῶ-
 ῶν γένοιτο πῆν ὅν πῶν πᾶσιν ἡρακλέες ἐπ' ἄ-
 νθρωπον ἀπειδῶν ἰδεῖν, καὶ ἐγείρει τῶ χροῶν
 κάμωσαν, ἄρα δέξες τὴν διαβιζυῶν ἡεῖς
 εἰδὲν πρὸς ἡλίε σφόδρα φλέγοντῳ πε-
 ρεῖ μεσσην ἡμέραν, ἰδὼν σε πρὸς τῶν δ' οὐφά-
 ρων ἰδρῶν πολλῶ καὶ κονιορτῶ πεφουρμύρον,

A Romanis studiosissime perlegisti. A iunt
 certe te, interdum quidem bellicis arti-
 bus & corporis exercitationibus vacare,
 & subsectorum negotia disceptare, mo-
 do judicantem, modo ea quæ convenit
 scribentem; & tum privatim, tum pu-
 blice, ea quæ agenda sunt dispicientem:
 Noctu vero libris incumbere. Porro
 fama est, ad eorum lectionem inservire
 tibi candelabrum, quod arte mechani-
 ca fabricatum, nullo extrinsecus mini-
 strante, oleum infundat lucernæ: ita ut
 nemo ex ministris palatii ob labores
 tuos molestiam subire cogatur, & con-
 tra somnum luctando vim inferre natu-
 ra. Adeo humanus es & benignus ac-
 mitis, tum erga proximos, tum erga
 omnes mortales: instar cælestis regis,
 patroni ac defensoris tui, qui iustis pa-
 riter & iniustis plucere solet, & solem
 quotidie orientem præbere, aliaque
 ejusmodi liberaliter suppeditare. Por-
 ro adeo multiplici eruditione instru-
 ctum te esse audio, ut lapidum naturam,
 viresque radicum, & remediorum effi-
 caciâ non minus noveris quam sa-
 pientissimus ille Davidis filius Salomon.
 Immo vero longe illum antecedis in
 omni genere virtutis. Nam ille qui-
 dem voluptatis vile mancipium esse-
 ctus, pietatem quæ maximorum bono-
 rum & sapientiæ causâ ipsi extiterat,
 usque ad finem vitæ non servavit. Tu
 vero, potentissime Imperator, qui
 continentis studium opposuisti licen-
 tiæ, non sine causâ existimas, Impera-
 torem te esse non hominum modo, ve-
 rum etiam perturbationum tam animi
 quam corporis. Quod si istud etiam
 dicendum est, te cujusvis cibi & po-
 tionis cupiditate superiorem esse ac-
 cepti, & nec dulcibus sicibus, ut poë-
 tice loquar, nec alio fructuum gene-
 re capi posse, nisi hæcenus tantum ut
 attingas & gustes: idque postquam om-
 nium conditori Deo benedixeris. Jam
 vero sitim, æstum atque algorem super-
 rare, quotidianis exercitationibus ita
 assuefactus es, ut continentiam vice na-
 turæ habere videaris. Nuper certe cum
 Heracleam urbem Pontis visere, eamque
 temporis diuturnitate collapsam instau-
 rare stunderes, æstivo tempore per Bi-
 thyniam iter fecisti. Cumque sol vehe-
 mentius flagraret circa meridiem, qui-
 dam ex Protectoribus tuis te sudor-
 re diffluentem & pulvere conspersum

Ddd ij

videns, tanquam rem gratam tibi factu-
 rus, phialam tibi obtulit adversus solis
 radios splendide coruscantem, eamque
 gratissima quadam portione implevit,
 a quam frigidam illi superfundens. Tu
 vero, Princeps, potentissime, sumpto
 calice, hominis quidem illius propentum
 erga te animum collaudasti, nec obscure
 significasti te pro imperiali magnificen-
 tia, brevi illum beneficio affecturum ef-
 se. Sed cum milites universi poculo in-
 hiantent, beatumque judicarent eum qui
 haustus illud esset, poculum viro reddi-
 disti, o generosissime, utq; eo pro arbitrio
 suo uteretur iussisti. Merito itaque mihi
 videris, Alexandrum quoque Philippi fi-
 lium virtutibus tuis superasse. Quem
 laudatores ipsius commemorant, cum
 per siticolam quandam regionem
 transfret unâ cum exercitu Macedo-
 num, & miles quidam officiosus ac se-
 dulus aquam à se repertam haustamque
 ei obtulisset, noluisse bibere; sed aquam
 humi effudisse. Proinde ut summatim
 dicam, omnibus regibus qui te antecesserunt,
 regaliorem te, juxta Homerum,
 proprie appellare licet. Alios enim ni-
 hil admiratione dignum in se habuisse
 accepimus: alios vero unâ quapiam aut
 altera dote imperium exornasse. At
 tu, optime Imperator, cunctas simul vir-
 tutes complexus, pietate, clementia,
 fortitudine, continentia, justitia, libe-
 ralitate, animi magnitudine regia di-
 gnitati congrua, cunctos transgres-
 sus es. Solum certe ex omnibus qui
 unquam fuerunt, principatum tuum,
 incruentum & ab omni cæde purum
 atque integrum esse nostra ætas glo-
 riatur. Quippe subditos suaviter &
 cum voluptate quadam ad virtutem
 informas, ut cum benevolentia ac re-
 verentia studium suum erga te ac
 rempublicam ostendant. Has igitur
 ob causas, cum Historiam Ecclesia-
 sticam scribere instituissem, necessa-
 rio eam tibi nuncupandam putavi.
 Cui enim potius eam nuncuparem,
 narraturus divinarum hominum virtu-
 tem, & quæcunque Catholicæ Eccle-
 siæ contigerunt: & quot illa quantis-
 que cum hostibus fortiter congressa,
 ad tuos & parentum tuorum portus
 appulerit. Age dum ergo Impera-
 tor omnium gnare, & tum aliis præ-
 dite virtutibus, tum inprimis pietate,
 quam initium esse sapientiæ divina

φθάσας ὡς δὴ χαριέωμεν, προσελά-
 σε σοι φιάλην δι' μάλα λαμπρῶς περι-
 τὰς ἀκτῖνας ἀνιστίνθεσαν, ἰδὼν αὐτὴν πικ-
 ρὸν ἐμβαλὼν, καὶ ψυχρὸν ὕδωρ ἐπι-
 χέας· σὺ δ' ὡς κρατίτε προσηδέξασθαι
 ἐπίνεσας μὲν τῆς προσηδύμιας τὸν ἀνδρα,
 καὶ δὴλ' ἦδ' ἅτα μετ' ἐπολυτέον φιλ-
 οτιμία βασιλικῆ καλῶς ποιήσων πα-
 ταν δ' τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν φιάλην
 χηνότων, καὶ μακαριουμένων ὡς πείσας, πα-
 λιν ἀπὸ ὧ γυναιε τὸ ποτὸν ἀπέδωκας,
 ὅπε φίλον ἀπὸ κεχρησῶς ἐκείνουσας· ἵνα
 μοι δοκῆ εἰκότως ταῖς σαῖς δρεῖαῖς κεν-
 οῦσ' ἢ ἀλέξανδρον τὸν φιλίππε· ὡς περ
 ται παρὰ τῶν ἐκείνου θαυμαζούτων,
 ἀνδρες ὅπε βαδίζοντι μὲν τῶν μακρότων
 ἐπιμελῆ στρατιωτῶν ὕδωρ διόρθη δρε-
 δαι ἢ προσκομίσαι· τὸν δ' μη πείσασ-
 λα ἐκχεῖται τὸ ποτὸν σιωπῶντα ἐπι-
 τῶν πρὸς τοῦ βασιλέων βασιλικώτερον
 κρείως καλεῖν ἐστὶ καὶ τὸν ὄμηρον τει μὲν
 γδ, ἐδὲν οἷτε ἀγαθὸν κεκλήμενος παρὰ
 λήφασθαι· τὸς δ' ἐπὶ ἐνὶ μόλις ἠδ' ὄψιν
 βασιλείαν σεμνωσάσας· σὺ δ' ὡς κρατί-
 τασας ὁμῶς συλλαβῶν τὰς δρεῖας, πα-
 τας ὑπερέβαλε δισέβεια καὶ φιλανθρω-
 πία, καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιο-
 σύνη, καὶ φιλοτιμία, καὶ μεγαλο-
 χρία, βασιλικῆ προσηδύσασας ἀξία ἀνα-
 μακτον δὲ καὶ καθαρὰν φόνου, πῶν
 τῶν πῶποτε γηρομένων, μόνον τῆ συνί-
 μονίαν ἅπασ αἰὼν ἀνχεῖ ἠδ' ὄψιν δὲ τῆ
 σπουδαῖα τοὺς ὑπηκόους παιδῶν, ἐ-
 νοία τὲ καὶ αἰδοῖ τὴν ἀεὶ σὲ σπαδὴν
 τὰ κοινὰ ἐνδείκνυσθαι ὥστε μοι πο-
 τῶν ἐνεκεν ἀναγκαῖον καταφάνεσθαι ἐ-
 κλησιαστικῆν ἰσοεῖαν συγγράφοντι,
 προσφώνησας· τίμη γὰρ μάλλον
 κείωτερον πῶτο ποιήσω, πολλῶν καὶ
 σπεσίων ἀνδρῶν δρετῶν ἀφηνεῖσθαι μὲν
 λων, καὶ τὰ συμβάντα ἀεὶ τῶν κατὰ
 λου ἐκκλησίαν, ὅσοις τὲ ἐχθροῖς ὑπε-
 τήσασας, εἰς τοὺς τοὺς καὶ τῶν σῶν πα-
 ρων λιμένας κατῆγχε· ἀγε ὡς ἡ πῶ-
 εἰδῶς, καὶ πᾶσαν ἀρετῶν ἔχων, καὶ μάλλον
 τὴν δισέβειαν, ἢ ἀρχὴν εἶναι θεοφίας ὁ θεὸς

ἐστὶ λόγος, δέχεσθαι παρ' ἐμοῦ ταύτην τὴν
 γραφὴν, καὶ ἔξετασον, καὶ τὰς τῆς σῆς ἀκρί-
 βειας ἀποδείξεις καὶ ἀφαιρέσεις ἀποσαγα-
 γῶν, τοῖς θεοῖς πόνοις καθαροῦ πάντως ἡδύπη-
 αῖ σοι φίλος δοκοῖ, ταύτην καὶ τοῖς ὀνυγχαν-
 σι χρησίμων καὶ λαμπρῶν φανείται ἐδ' ἐπι-
 θησὶ πρὸς δακτύλον τῆς δοκιμασίας τῆς σῆς
 ἀποδείξει δέ μοι ἢ γραφῆν διὰ τὸ κρείσσει καὶ
 κωνσταντίνου τῆς κωνσταντίνου τρίτης βασιλείας,
 μέχρι τῆς πεντηκονταετίας τῆς σῆς ἐδοξε δέ
 μοι καλῶν ἔχειν εἰς ἐννεα μῆσιν τὴν πᾶσαν
 περιγραμμένην διελθῆναι ἀποδείξει δ' ὁ πρῶτος
 καὶ δεύτερος βιβλίον ἐπὶ κωνσταντίνου συμ-
 βολῆς ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ δὲ τρίτος καὶ τέ-
 τартος ἐπὶ τῶν ἀπὸ πατέρων ὁ ἵππετος
 καὶ ἐπὶ ἰουλιανῶν ἀνεψιῶν τῶν πα-
 τέρων τῶν μεγάλων κωνσταντίνου, καὶ ἰουλιανῶν, καὶ
 ἀποδείξει βαλεντινιανῶν ἀδελφῶν· ὁ δὲ ἕβδος-
 μος καὶ ὄγδος ἡμῶν δηλώσει βιβλίον ἐπὶ
 γαλιανῶν καὶ βαλεντινιανῶν τῶν ἀδελφῶν,
 μέχρι τῆς ἀναρρήσεως θεοδοσίου τῆς δεσπε-
 σης σεπάππης· ἐσὶ δὲ ὁ ὅμιλος κρη-
 σσε βασιλεὺς ἀοιδίμου πατρὸς ἀρκάδιου
 τῶν πατρῶν ἀνιστησάμενος διαδέξασθαι ἀμα-
 τῶν ἀνεκμύρην ἰθύνειν ἔλαχε τὸ δὲ ἐννοεῖν βι-
 βλίον ἀναλέξασθαι τῆς φιλοχρίστου καὶ διαγε-
 νάτου κορυφῆς τῶν ἐκείνου φυλάττοι θεοῦ
 ἐκ ἀχρονήτοις διθυμῆαις, καὶ διμεγεθῆ-
 σαν ἐχθρῶν, καὶ πάντας ἐχρῶσαν ὑπὸ πό-
 δας, καὶ εἰς παῖδας παίδων ἀπαπέμπε-
 σαν τὴν δόξαν βασιλείαν, καὶ ἀνδρόνους τῶν
 χριστῶν δι' ἐκείνου ἐπὶ θεῷ καὶ πατρὶ ἢ
 δόξα τῶν τῶν ἁγίων πνεύματι εἰς τὰς αἰῶνας,
 ἀμήν.

A testantur oracula, hunc à me librum sus-
 cipe, cumque examina, & pro tua sin-
 gulari diligentia addens ac detrahens,
 tuo illum labore perpurga. Prorsus
 enim quidquid tibi visum fuerit, id uti-
 le ac præclarum lectoribus videbitur:
 nec post iudicium tuum quisquam de-
 inceps manum admoturus est. Porro
 hoc opus meum, à tertio Consulatu Cri-
 spi & Constantini Cæsarum, usque ad
 septimum decimum Consulatum tuum
 progreditur. Idque in novem libros
 B commode distribui posse existimavi.
 Ac primus quidem & secundus liber ea
 complectetur, quæ Constantino re-
 gnante Ecclesia acciderunt. Tertius
 vero & quartus ea quæ sub filiorum ejus
 Principatu sunt gesta. Quintus &
 sextus ea continebit quæ regnante Julia-
 no fratre illorum patruele, & quæ Jovia-
 no itemque Valentiniano & Valente
 imperantibus contigere. Septimus &
 octavus liber ea commemorabit quæ
 Gratiano & Valentiniano fratribus im-
 perium obtinentibus acta sunt, usque ad
 nuncupationem Augustam Theodosii
 admirabilis avi tui: & quæ sub Theodo-
 sio deinceps gesta, quoad usque cele-
 berrimus pater tuus Arcaditus unâ cum
 C piissimo patruo tuo Honorio orbis Ro-
 mani administrationem suscepit. No-
 num vero librum, narrationi eorum
 quæ à sanctissima Christianique amantissi-
 ma majestate tua gesta sunt, specialiter
 dicavi. Quam quidem majestatem
 opto ut Deus perpetuo custodiat, in-
 concussa tranquillitate ac lætitia perfru-
 entem: eamque hostibus superiorem ef-
 ficiat, & cunctos pedibus ipsius subster-
 nat; pium denique imperium filiis ac
 nepotibus suis transmittere ei concedat,
 favente Christo, per quem & cum quo,
 Deo patri sit gloria unâ cum sancto Spi-
 ritu in ævum. Amen.

D

